

Rok Hieronima Łopacińskiego w Lublinie

Hieronim Łopaciński, patron Miejskiej Biblioteki Publicznej w Lublinie wywodził się ze znakomitego polskiego rodu Łopacińskich herbu Lubicz. Przyszedł na świat 30 września 1860 roku w Óśnie Górnym, jako syn Ludwika, zubożałego ziemianina i Marii z domu Krusiewicz. Trudna sytuacja polityczna panująca w Polsce po powstaniu styczniowym zmusiła rodzinę Łopacińskich do ciągłych przeprowadzek.

W 1864 r. zamieszkali we Włocławku, wkrótce przeprowadzili się do Brześcia Kujawskiego, a następnie do Kalisza. W mieście tym Hieronim podjął naukę w szkole rosyjskiej, w męskim gimnazjum. Bardzo dobre wyniki w nauce, już w 5 klasie gimnazjum pozwoliły młodzieńcowi na usamodzielnienie się, dzięki udzielaniu korepetycji. Szkołę ukończył wyróżniony srebrnym medalem.

W 1879 roku przyszły uczoney udał się na Uniwersytet Warszawski, gdzie po czterech latach nauki ukończył studia, uzyskując stopień kandydata i złoty medal za rozprawę dyplomową.

Do Lublina trafił przypadkowo w 1884 roku. Jako młody absolwent otrzymał etat na stanowisku nauczyciela języków starożytnych, na którym pracował przez ponad 22 lata. Był bardzo uzdolnionym młodzieńcem, lecz w czasach rusyfikacji nie miał szans na karierę akademicką. Nie znajdując satysfakcji w pracy zawodowej Hieronim prowadził własne badania naukowe, które zamieszczał w publikacjach pod pseudonimem - Rafał Lubicz.

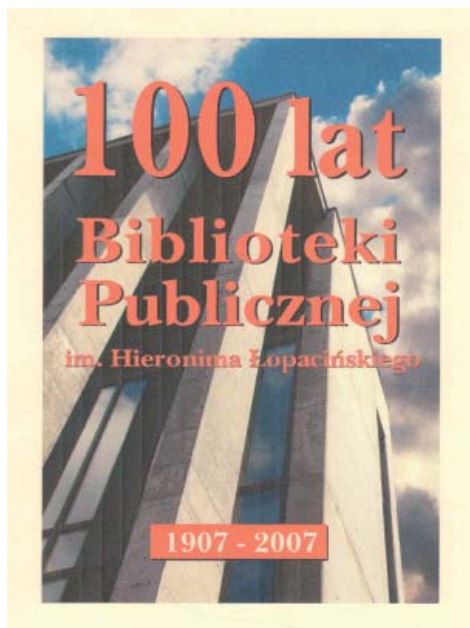
H. Łopaciński był uczonym interdyscyplinarnym, pracującym w różnych gałęziach naukowych. Interesował się historią, słownictwem gwarowym, obrzędami ludowymi, muzealnictwem. W sprawach społecznych, politycznych i kulturowych reprezentował typ - ostrożnego pozytywisty. Szczególną uwagę zwracał na konieczność rozwoju polskiego czasopiśmiennictwa oraz czytelnictwa. Pod koniec XIX wieku został członkiem Akademii Umiejętności w Krakowie.

Lubelski naukowiec nie ograniczał się tylko do pracy naukowej. Prężnie działał jako animator życia kulturalnego. Dostrzegał potrzebę rozwoju krajowej gospodarki. Był także bibliofilem, gromadząc w swym mieszkaniu cenne książki, starodruki, czasopisma, rękopisy i zbiory kartograficzne. Do chwili śmierci skompletował kilkunastotysięczny księgozbiór, który świadomie gromadził z myślą o przyszłej bibliotece publicznej w Lublinie. Dążenia do realizacji planów o utworzeniu biblioteki przerwała mu niespodziewana śmierć w 1906 roku.

Zaprzyjaźnieni z nim Lubelscy naukowcy i działacze społeczni wraz z jego bratem Rupertem Łopacińskim postanowili doprowadzić do tego, aby zgromadzony księgozbiór Hieronima był podstawą do utworzenia biblioteki.

Dzięki wytrwałości Lubelskiego uczonego w dążeniu do rozwoju kulturalnego kraju w 2007 roku obchodziliśmy Jubileusz stulecia Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. Hieronima Łopacińskiego w Lublinie, za początek jej działalności przyjmuje się rok 1907.

Z okazji roku Jubileuszowego Biblioteka zorganizowała wiele imprez kulturalnych.

Iwona Czopska-Gródek

Mgr Iwona Czopska-Gródek pracuje na stanowisku specjalisty do spraw redakcyjnych w Oddziale Polskiej Akademii Nauk w Lublinie.

Piśmiennictwo:

1. Uljasz A., Hieronim Łopaciński 1860-1906 człowiek dzieło pamięć. Lublin 2006.
2. <http://hieronim.wbp.lublin.pl/wbp/obibliotece.html>